

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.1.114.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację z 13 lutego 2026 r., numer 15244, wniesionej przez Panią Posłankę Renatę Rak wraz z grupą posłów, w sprawie warunków zachowania statusu bezrobotnego, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Informuję, że kwestie dotyczące warunków zachowania statusu bezrobotnego reguluje ustawa o rynku pracy i służbach zatrudnienia, która weszła w życie 1 czerwca 2025 r. W akcie tym nie istnieje jakikolwiek przepis, który zobowiązywałby urząd pracy do wyznaczania terminu obowiązkowej wizyty bezrobotnemu oraz do przypominania o upływającym okresie 90 dni, w którym bezrobotny zobowiązany jest do podjęcia kontaktu z urzędem. Rejestracja w urzędzie pracy jest dobrowolna, a status bezrobotnego przysługuje na okres 3 lat od dnia jej dokonania.

Podczas rejestracji osoba bezrobotna jest informowana o wszystkich prawach i obowiązkach wynikających z posiadania statusu bezrobotnego¹. Urząd pracy informuje ją ponadto o warunkach zachowania statusu i warunkach nabycia prawa do zasiłku, w tym niezbędnych do tego dokumentach, a także prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz o formach pomocy. Na potwierdzenie przyjęcia tych informacji do wiadomości osoba bezrobotna składa oświadczenie o zapoznaniu się z nimi poprzez podpisując klauzulę o treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Oświadczam, że zostałem pouczone o warunkach zachowania statusu bezrobotnego oraz o przysługujących mi prawach i obowiązkach wynikających z ustawy oraz o formach pomocy określonych w ustawie.”. Klauzula zastępuje pouczenie o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

W okresie 3 lat posiadania statusu bezrobotnego² przez daną osobę urząd pracy podejmuje próby nawiązania z nią kontaktu oferując formy pomocy dostosowane do jej potrzeb i oczekiwań. Osoba bezrobotna nie musi odpowiadać na propozycje urzędu, a odmowa skorzystania z nich nie wywołuje dla niej negatywnych konsekwencji. Sama decyduje kiedy i z której z dostępnych form pomocy chce skorzystać.

Jedynym wymaganym stawianym osobie bezrobotnej przez ustawodawcę jest nawiązanie kontaktu z urzędem pracy raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania określoną w ustawie pomocą. Kontaktem tym nie może być zgłoszenie choroby, przyniesienie zwolnienia czy zgłoszenie wyjazdu zagranicznego. Zgłoszenie uznane za nawiązanie takiego kontaktu powinno być wyraźną deklaracją bezrobotnego do podjęcia aktywności zawodowej za pośrednictwem urzędu pracy. Niezastosowanie się do tego warunku

¹ Art. 60 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia

² Art. 63 ww. ustawy.

powoduje pozbawienie osoby bezrobotnej statusu bezrobotnego na 90 dni, liczonych od upływu 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z urzędem.

Równolegle do zasady ogólnej w omawianym zakresie ustawodawca odmiennie uregulował obowiązek urzędów pracy dot. utrzymywania stałego kontaktu z osobą bezrobotną, dla której został przygotowany Indywidualny Plan Działania (IPD).

Pomoc udzielana przez powiatowy urząd pracy w ramach IPD jest dostosowana do indywidualnych potrzeb i możliwości osoby bezrobotnej i uwzględnia jej wykształcenie, doświadczenie zawodowe oraz możliwości podjęcia pracy lub działalności gospodarczej. Plan ma na celu jak najszybsze zagwarantowanie osobie bezrobotnej zatrudnienia i zaistnienia na rynku pracy. Doradca do spraw zatrudnienia zobowiązany jest na tej podstawie do kontaktowania się z osobą bezrobotną co najmniej raz na 30 dni w celu monitorowania jej sytuacji i postępów w realizacji IPD³.

Oznacza to, że inicjatywa w zakresie utrzymywania kontaktu pomiędzy urzędem pracy i osobą bezrobotną leży, co do zasady, po stronie urzędu pracy. Kontakt ten może być realizowany w formie spotkania, rozmowy telefonicznej albo wymiany informacji drogą elektroniczną lub pocztową w zależności od potrzeb i możliwości danej osoby. Plan zawiera również harmonogram spotkań osoby bezrobotnej z urzędem. Na tej podstawie wyznacza się terminy realizacji form pomocy i działań podejmowanych samodzielnie.

Odmowa udziału w przygotowaniu indywidualnego planu działania lub przerwanie jego realizacji z własnej winy powoduje pozbawienie danej osoby statusu bezrobotnego na 90 dni⁴.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

³ Art. 88 ust. 3 i 8 ww. ustawy.

⁴ Art. 65 ww. ustawy.